

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цапа Іштвана Юліусовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 328, пункту 4 частини п'ятої статті 332, статті 349, частини першої статті 354 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
4 липня 2023 року
№ 104-3(II)/2023

Справа № 3-98/2023(186/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цапа Іштвана Юліусовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 328, пункту 4 частини п'ятої статті 332, статті 349, частини першої статті 354 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Цап І.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність)

приписи Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), за якими:

– „учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов’язки, мають право оскаржити в касаційному порядку рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи, а також постанову суду апеляційної інстанції повністю або частково у випадках, визначених цим Кодексом“ (частина перша статті 328);

– касаційну скаргу не приймає до розгляду і повертає суддя-доповідач також, якщо „у касаційній скарзі не викладені передбачені цим Кодексом підстави для оскарження судового рішення в касаційному порядку“ (пункт 4 частини п’ятої статті 332);

– визначено повноваження суду касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги (стаття 349);

– „суд касаційної інстанції скасовує судові рішення в касаційному порядку повністю або частково і залишає позовну заяву без розгляду або закриває провадження у справі у відповідній частині з підстав, встановлених відповідно статтями 238, 240 цього Кодексу.

Порушення правил юрисдикції адміністративних судів, визначених статтею 19 цього Кодексу, є обов’язковою підставою для скасування рішення із закриттям провадження незалежно від доводів касаційної скарги“ (частина перша статті 354).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Цап І.Ю. у січні 2021 року звернувся до Закарпатського окружного адміністративного суду з позовом до Ужгородської міської ради, у якому просив: поновити йому строк на звернення з позовом до адміністративного суду; визнати протиправним та скасувати розпорядження Ужгородського міського голови від 28 вересня 2020 року № 148-р щодо звільнення Цапа І.Ю. з посади першого заступника міського голови Ужгородської міської ради у зв’язку зі скороченням чисельності та штату працівників; поновити Цапа І.Ю. на посаді першого

заступника міського голови Ужгородської міської ради. Рішенням Закарпатського окружного адміністративного суду від 9 червня 2021 року позов задоволено повністю.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 23 вересня 2021 року рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 9 червня 2021 року змінив, доповнивши його в частині мотивів поновлення строку звернення до суду; в іншій частині залишив без зміни.

Не погодившись із вказаними судовими рішеннями, Ужгородська міська рада оскаржила їх до суду касаційної інстанції. Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду постановою від 13 березня 2023 року касаційну скаргу Ужгородської міської ради задовольнила частково: рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 9 червня 2021 року та постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 23 вересня 2021 року скасував; адміністративний позов Цапа І.Ю. до Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування розпорядження Ужгородського міського голови від 28 вересня 2020 року № 148-р залишив без розгляду.

Автор клопотання вважає, що „Касаційний суд в остаточному судовому рішенні у цій справі порушив принцип юридичної визначеності та остаточності судового рішення“; „Верховний Суд у даній справі залишаючи позовну заяву без розгляду порушив вимоги ст. 2 КАС України і за встановлених порушень прав та свобод позивача на працю <...> за неодноразовим повторними касаційними скаргами поза межами строків на касаційне оскарження не відмовив у відкритті касаційного провадження суб'єкту владних повноважень, а скасував по суті законні і обґрунтовані рішення попередніх судів <...> чим відмовив позивачу у доступі до правосуддя і гарантованого ст. 43 Конституції України права на захист від незаконного звільнення“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Цап І.Ю. цитує Конституцію України, Кодекс, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод (1950 р.), посилається на рішення Конституційного Суду України, практику

Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Як убачається з постанови Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 13 березня 2023 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Цапа І.Ю., частина перша статті 328, пункт 4 частини п'ятої статті 332 Кодексу в ній не застосовані. Це свідчить про те, що автор клопотання не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині

згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2.2. Цап І.Ю., твердячи про невідповідність Конституції України статті 349, частини першої статті 354 Кодексу, фактично висловив незгоду із судовими рішеннями суду касаційної інстанції, ухваленими в його справі, а також помилкове бачення повторного касаційного оскарження. Отже, автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності зазначених приписів Кодексу, як того вимагає пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цапа Іштвана Юліусовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 328, пункту 1 частини п’ятої статті 332 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; статті 349, частини першої статті 354 Кодексу адміністративного судочинства

України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**